

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิในพรจากพ่อ จงทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ทำให้ทุกการกระทำของลูกนั้นดี
- คำถาม:** ผู้ใดสามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบา?
- คำตอบ:** เมื่อบราห์มาบาบาให้การรับประกันว่า ลูกคนใดมีค่าต่องานรับใช้และให้ความสุขแก่ทุกคน เขาไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของเขา เมื่อบราห์มาบาพาพูดถึงเขาเช่นนี้ เขาก็สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบาได้
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้รับใช้ทางจิตกำลังทำงานรับใช้อะไรกับชีพบบาในเวลา?
- คำตอบ:** ลูกคือผู้รับใช้ทางจิตที่ไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่วัตถุธาตุทั้ง 5 ด้วย เหตุนี้เองลูกจึงเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่แท้จริง
- เพลง:** ประกาศสิทธิในพรจากแม่และพ่อ

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ในความเป็นจริงลูกได้รับพรจากพ่อแม่ทางโลก เมื่อลูกๆ คุกเข่าลงแทบเท้าของพ่อแม่ของพวกเขา พวกเขาได้รับพรจากพ่อแม่ กลองเหล่านั้นไม่ได้มีการตีรัวขึ้นสำหรับพ่อและแม่ทางโลก การร่ำร้องลงหมายถึงผู้คนมากมายสามารถที่จะได้ยินสิ่งนี้ มีการร้องเพลงให้กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด “ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ด้วยพรและความเมตตาของท่าน เราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด” ค่ายกย่องนี้กล่าวไว้ในบาริต อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นในบาริตด้วยเหตุนี้เองมีการร้องเพลงที่นี้ ลูกควรที่จะไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดอย่างสมบูรณ์ สติปัญญาพูดว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้คนในยุคทองมีความสุข ไม่สามารถจะมีร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เมื่อมีความทุกข์ทุกคนก็จะจดจำท่าน ในยุคทองมีความสุขเหลือประมาณ ดังนั้นจึงไม่มีใครที่นั่นจดจำท่าน เป็นเพราะมนุษย์ในเวลานี้มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด ในยุคเหล็กมีความสุขเหลือประมาณ มีการรบราและการทะเลาะเบาะแว้งมากมาย ไม่ว่านักปราชญ์นั้นจะเรียนรู้มากเพียงไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้เลย แม้ผู้คนจะพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าเป็นแม่และพ่อใดที่พวกเขากำลังยกย่อง สิ่งนี้กล่าวไว้ถึงผู้คนมากมาย แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ทุกคนก็มีความสุขในเวลานี้ ไม่มีใครที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ใครบางคนได้รับความสุขจากพร เมื่อไม่มีพรก็มีความสุข พ่อนั้นได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เดียวที่มีความเมตตา แม้กระทั่งผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่เรียกได้ว่ามีความเมตตา ลูกๆ เข้าใจว่าในหนทางปกติพวกเขาร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามหากใครบางคนฉลาด เขาก็จะถามว่าหากดวงวิญญาณสูงสุดเรียกพระเจ้าผู้เป็นพ่อและแล้วท่านจะเรียกได้ว่าเป็นแม่ได้อย่างไร สติปัญญาของพวกเขาก็จะตรงไปหาจากัดอัมบา(แม่ของชาวโลก)และดังนั้นก็ควรที่จะตรงไปหาจากัดบิดา(พ่อของชาวโลกด้วย) บราห์มาและสร้อยสวตีไม่ใช่เทวาและเทวี ค่ายกย่องนี้ไม่สามารถให้กับพวกเขาได้ เป็นการผิดที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ แม้ว่าผู้คนร้องสรรเสริญนี้แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาที่ไม่ได้เข้าใจว่าท่านกลายเป็นแม่และพ่อได้อย่างไร เวลานั้นลูกๆ ได้รับการบอกให้ประกาศสิทธิในพรจากแม่และพ่อ นั่นคือให้ทำตามศรัทธา หากการกระทำของลูกนั้นดีลูกก็ได้รับพรโดยอัตโนมัติ หากการกระทำของลูกไม่ดี หากลูกเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น หากลูกไม่จดจำแม่และพ่อ และลูกไม่ได้ตั้งใจผู้อื่นให้มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่สามารถได้รับพร และลูกก็จะไม่สามารถได้รับความสุขมาก ลูกจะไม่สามารถไต่บัลลังก์หัวใจของพ่อได้ หากลูกไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ (บราห์มา บาบา) นั่นก็หมายความว่าลูกได้ไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบาด้วย ค่ายกย่องนี้ได้ให้ไว้แก่แม่และพ่อนั้น สติปัญญาควรจะถูกดึงขึ้นไปหาแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีสติปัญญาของใครถูกดูดดึงเข้าหาบราห์มา ถึงแม้ว่าสติปัญญาของใครบางคนถูกดึงไปหาจากัดอัมบา และพวกเขาก็ได้จัดงานออกร้านในนามของเธอด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจหน้าที่การงานของเธอ ลูกเข้าใจว่า ตามกฎแล้ว แม่ที่แท้จริงของลูกคือบราห์มานี้ ต้องเป็นที่เข้าใจและจดจำด้วยเช่นกันว่า พร้อมกันกับการเป็นบราห์มา ผู้เป็นพ่อ ท่านก็เป็นแม่ด้วย ลูกเขียนถึงชีพบบาในการดูแลของบราห์มาและดังนั้นพร้อมกันกับการเป็นพ่อของลูก ท่านก็เป็นแม่ของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ เพราะชีพบบาได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อผู้นี้ได้ให้การรับประกันกับบาบาว่าลูกคนนั้นดีมากและมีค่าต่องานรับใช้เขาให้ความสุขต่อทุกคน เขาไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของเขาและแล้วเขาก็

สามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบาบา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกแสดงออกผ่านความคิด คำพูดและการกระทำของลูก สิ่งนั้นควรจะทำให้ความสุขกับทุกคน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ความคิดของการสร้างความทุกข์ก่อนอื่นเข้าไปสู่จิตใจ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกนำความคิดไปสู่การกระทำนั้นก็เป็นบาป อย่างแน่นอนที่พายุจะเกิดขึ้นในจิตใจ แต่ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การกระทำ หากใครบางคนไม่พอใจ มาและถามพ่อ” บาบา เป็นเพราะประเด็นนี้ที่พวกเขาเหล่านั้นไม่พอใจ” และแล้วบาบาก็จะอธิบาย ไม่ว่าอะไรก็ตาม ก่อนอื่นสิ่งนั้นเข้าไปสู่จิตใจ การพูดก็เป็นการกระทำด้วย หากลูกๆ ต้องการได้รับพรจากแม่และพ่อ ลูกต้องทำตามศรัทธา เป็นประเด็นที่ลึกลึกลับยิ่งที่จะเรียกผู้เดียวนั้นว่า “แม่และพ่อ” บราห์มานี้เป็นพ่อและแม่อาวูโส เวลาใดที่พ่อนี้จะเรียกว่าแม่? แม่นี้(บราห์มา)จะเรียกใครว่าแม่? แม่นี้ไม่สามารถมีแม่ เช่นที่ชีพบาบาไม่มีพ่อ ทำนองเดียวกันแม่บราห์มานี้ก็ไม่มีแม่ สิ่งหลักที่อธิบายแก่ลูกก็คือหากลูกทำให้ใครเป็นทุกข์ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกจะได้รับความทุกข์และสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย อยู่อย่างซื่อสัตย์กับพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อผู้นี้ด้วย ดาฉันนี้จะให้ประกาศนียบัตรด้วยการพูดว่า: บาบาลูกนี้ดีและมีค่า บาบายกย่องดวงวิญญาณ และพูดว่า ลูกเป็นผู้มีค่าต้องงานรับใช้ที่ลูกรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูก เมื่อลูกไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกก็สามารถที่จะไต่ขึ้นไปสู่บัลลังก์หัวใจของบัพาดาและแม่ได้ การไต่ขึ้นไปสู่หัวใจของผู้นี้หมายถึงไปสู่บัลลังก์ของผู้เดียว ลูกๆ ที่มีค่าคิดเสมอถึงวิธีการที่พวกเขาจะสามารถกลับมามีค่าควรแก่การนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ นี่คือการใส่ใจที่ลึกลึกลับที่พวกเขามี มี 8 บัลลังก์ตามลำดับกันไป และแล้วก็ 108 และแล้วก็ 16,108 อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่ได้เป็นการเหมาะสมกับดวงวิญญาณที่จะนั่งบนบัลลังก์เมื่อมี 2 องค์สาที่น้อยลงไป ลูกๆ ที่มีค่าจะทำความเพียรพยายามอย่างมากด้วยการตระหนักรู้ว่าหากพวกเขาไม่ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของสุริยวงศ์จากบาบาในเวลานี้ พวกเขาก็จะไม่ประกาศสิทธิในมรดกของจักร หากลูกไม่ได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศแห่งชัยชนะในเวลานี้ ลูกก็จะไม่ถูกร้อยในมรดกของจักร การแข่งไปข้างหน้านี้เกิดขึ้นในมรดกของจักร หากมีการสูญเสียในเวลานี้ ก็จะมีการสูญเสียมรดกของจักร นักธุรกิจที่ดีคือผู้ทำตามศรัทธาและทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ และไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ภายในนั้น ความทุกข์อันดับหนึ่งคือดาบของตัณหาจะ พ่อบอกว่า: อัชชะ ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะที่พูด เขาเองก็อันดับหนึ่งด้วย ลูกควรจะยอมรับสิ่งที่เขาพูด และแล้วลูกก็สามารถที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาคิดว่ากฤษณะว่าเป็นพระเจ้า และการกำหนดที่เขาให้ นั่นคือศรัทธา อัชชะ ทำตามการกำหนดของเขาเพราะเขาเองก็พูดว่า ตัณหาจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกต้องเอาชนะ เป็นเพียงเมื่อลูกเอาชนะกิเลสในที่นั้นที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะได้ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของกฤษณะพูดเช่นนั้นเพราะกฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ เขาจะสามารถให้การกำหนดได้อย่างไร? เขาจะให้การกำหนดเมื่อเขานั้นเติบโตขึ้นและนั่งบนบัลลังก์ เพียงเมื่อเขานั้นกลับมามีค่าควรแก่การให้การกำหนดเท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถปกครองอาณาจักร เวลานี้ชีพบาบาพูดว่า”จดจำพ่อในโลกที่ไม่มีตัวตน” กฤษณะจะพูดว่า: จดจำฉันในสวรรค์ เขาพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกต้องเอาชนะตัณหาศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกจะไม่ได้รับยาพิษใดที่นั่น ดังนั้นละทิ้งยาพิษที่นี้และกลับมาบริสุทธิ์ เป็นพ่อของกฤษณะที่หนึ่งที่นี่และอธิบาย อัชชะ มนุษย์ได้นำชื่อพ่อออกไปและใส่ชื่อของลูกเข้าไปแทน เขาเองนั้นก็เต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันในกิตะว่า: ตัณหาจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เชื่อกฤษณะ พวกเขาไม่แม้กระทั่งทำตามคำสอนของกฤษณะ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะทำตามคำสอนของกฤษณะเมื่อกฤษณะเองนั้นได้มา อย่างไรก็ตามจนกระทั่งถึงเวลานั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จมน้ำ ชานยาสซีไม่สามารถพูดว่า พวกเขาได้มาเพื่อสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูกและอธิบายว่านี่คือประเด็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน กฤษณะเคยคงอยู่ในยุคทอง ต้องมีใครบางคนที่ทำให้เขามีค่าอย่างยิ่ง ชีพบาบาเองนั้นพูดว่า: ในเวลานี้ พ่อ กำลังทำให้กฤษณะและทั้งราชวงศ์ของเขามีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ บาบาท่านหนักมากเพื่อที่ลูกๆ จะไปสู่สวรรค์และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องไปและทำงานให้กับผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ถามตนเองว่า: ฉันมีค่าเพียงพอไหม? ผู้ที่มีค่านั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน: มีสูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด ผู้ที่สูงที่สุดไม่สามารถอยู่อย่างชอนเร้น พวกเขาจะมีความเมตตาในหัวใจของเขาที่จะรับใช้บารัต นักสังคมสงเคราะห์นั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน สูงสุด ปานกลาง และก็ต่ำสุด บ้างก็จะขโมยจากบุคคลอื่น พวกเขาขายสิ่งที่ตนเป็นของบุคคลอื่นและได้รับเงินมาจากสิ่งนั้น ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีค่าได้อย่างไร มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์เพราะพวกเขารับใช้สังคม เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริง ลูกเองก็พูดเช่นนั้นด้วย พร้อมกันกับบาบาลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตด้วย เรานั้นไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่เราชำระวัดธาตุด้วย ชานยาสซีไม่เข้าใจว่าวัดธาตุในปัจจุบันนั้นโตประชัน และพวกเขาเองนั้นต้องกลับมาสโตประชัน เมื่อวัดธาตุนั้นสโตประชัน ร่างกายของลูกนั้นก็สโตประชันด้วยเช่นกัน ชานยาสซีไม่เคยมีร่างที่สโตประชัน พวกเขาเมื่อเป็นสภาพที่โรષประชันเท่านั้น บาบอธิบายอย่างมากมาย แต่ลูกก็ยังคงลืม ผู้ที่ถ่ายทอดให้กับผู้อื่นก็จะจำได้ หากลูกไม่ให้ทาน ลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ บัพาดา

ประกาศชื่อเสียงของผู้รับใช้ที่ดี แม้แต่ลูกๆก็เข้าใจว่าบุคคลใดฉลาดในการทำงานรับใช้ ผู้ที่อยู่ในงานรับใช้ก็ไต่ขึ้นไปใน บัลลังก์หัวใจของบาบา ให้ทำตามแม่และพ่อเสมอ กลับมามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ผู้ที่ซ่องแวงในการ รับใช้ผู้อื่นก็จะให้ความสุขแก่ผู้อื่น มองดูในกระจกหัวใจของลูกเอง: ฉันเป็นลูกที่มีค่าของบาบาไหม? ลูกจะสามารถเขียน ชาร์ตของงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยเช่นกันแล้วส่งไป: นี่คือนงานรับใช้ที่ฉันกำลังทำ เวลานี้ตัดสินใจเพื่อตนเอง เพื่อที่พ่อจะเข้าใจ ด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นสูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด ลูกๆเองก็เข้าใจว่าใครคือคนที่ซ้าง และกองทัพม้าคือใคร ไม่มีใคร สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ หากลูกส่งชาร์ตของลูกให้แก่พ่อ บาบาจะสามารถตักเตือนลูก ลูกเฝ้าแต่ได้รับการตักเตือนถึง แม้ว่าลูกจะไม่ส่งชาร์ตของลูก เวลานี้ประกาศสิทธิในมรดกมากเท่าที่ลูกต้องการ และแล้วลูกก็จะได้รับประกาศนียบัตร จากบัปตาดา นี่คือนแม่อาวุโส ลูกสามารถได้รับประกาศนียบัตรจากท่าน แม่ที่นาอัศจรรย์นี้ไม่ได้มีแม่เช่นที่พ่อนั้นไม่ได้มี พ่อ อย่างไรก็ตามในบรรดาผู้หญิง มามาเป็นอันดับหนึ่ง จากด้อมบาได้รับการยกย่องในละคร เธอได้ทำงานรับใช้มากมาย ด้วยเช่นกัน เช่นที่บาบาเคยออกไปข้างนอก มามาเองเช่นกันออกไปภายนอกด้วย เธอเคยรับใช้ในหมู่บ้านเล็กๆ เธอ นั้น เป็นผู้ที่ฉลาดที่สุด บาบามีบาบาอาวุโสอยู่กับท่าน ดังนั้นลูกๆต้องดูแลเอาใจใส่ผู้นี้ด้วย ในยุคทองปวงประชาเองก็มีความสุข อย่างยิ่ง พวกเขามีพระราชวัง แม่หัวและพ่อหัววาลา ของเขาเอง มีทุกสิ่ง อัจชะ ลูกๆจงอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่ง! อย่า ได้ลืม และลูกต้องไม่จดจำใครอื่นเช่นกัน เป็นเพราะเป็นชีพบาบาที่ลูกต้องจดจำ ลูกต้องลืมร่างของลูกเอง ดังนั้นลูกจะ สามารถจดจำใครอื่นได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำให้ใครไม่พอใจ ทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และได้รับพรจากพ่อและ ครอบครัว
2. กลับมามีค่าและทำงานรับใช้ทางจิตของบาบารัต มีหัวใจที่มีความเมตตาและกลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต รับใช้ ด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก คงอยู่อย่างจริงแท้กับพระเจ้าเป็นเจ้าที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดทุกคนและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายโดยการทำให้ผู้ให้ความ อบอุ่นแก่หัวใจ(Comforter of Hearts) อยู่ในหัวใจของลูก
การให้หัวใจของลูกแก่ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจหมายถึงการทำให้ท่านอยู่ในหัวใจของลูก: สิ่งนี้ลูกเรียกว่า โยคีที่ง่ายดาย ที่ใดก็ตามที่หัวใจของลูกอยู่ หัวของลูกจะทำงานในทิศทางนั้น เมื่อลูกได้ให้หัวใจและหัว ของลูก นั่นคือ สำนึกรู้ของลูก ความคิดและพลังของลูกแก่พ่อ เมื่อลูกเป็นของพ่อด้วยความคิด คำพูดและ การกระทำของลูก และแล้วจะไม่มีช่องว่างใดสำหรับรูปแบบอื่นใดของความคิดหรือการดึงดูดให้มา แล้ว ความฝันของลูกก็จะอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดว่า “ทุกสิ่งเป็นของท่าน” จะไม่สามารถมี การดึงดูดจากสิ่งอื่นใด ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักที่ลึกซึ้งในหัวใจของลูกสำหรับพ่อและครอบครัวของพระเจ้า ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความ สำเร็จ

*** โอม ซานติ ***